

Jornada de Formació i Presentació del Pla Pastoral

► El dissabte dia 9 de novembre, al Casal Borja de Sant Cugat del Vallès va tenir lloc la presentació del Pla Pastoral *La bona nova del servei* per al període 2013-2018. Hi assistiren unes 300 persones de tota la diòcesi. El Dr. Joan Planelles, vicedegà de la Facultat de Teologia de Catalunya presentà l'encíclica *Lumen fidei* del papa Fran-

cesc. A la segona part es va presentar el Pla Pastoral *La bona nova del servei*. Va ser presentat per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, i els secretaris del Consell Presbiteral i del Consell Pastoral Diocesà amb el suport de noves tecnologies. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses clogué la jornada convidant vivament a portar a la pràctica les accions del nou Pla Pastoral.

GLOSSA

Un recordatori signe d'amor i de fe

Un matrimoni ha vist els seus quatre fills créixer, casar-se, ser pares i fer-los avis. Aquella família que tots dos iniciaren il·lusionats, fa ja una colla d'anys, aplega al seu voltant un bon nombre de persones. Sempre els ha preocupat el curs de la vida dels seus fills. Els van educar proposant-los com a fites els ensenyaments de Jesús. Els apropiaren a la pregària i a la pietat popular en l'àmbit familiar, on van aprendre a memoritzar les pregàries fonamentals i a trobar-ne i retrobar-ne el sentit. Iniciats a partir d'uns moments determinats —matí, nit...—, moments importants de pregària, aprengueren que Déu és arreu i que el podem trobar en qualsevol moment per adreçar-nos a Ell amb fe i confiança. Van aprendre a discernir a partir de la vida dels pares i del seu testimoni dels valors evangèlics, reforçats a la catequesi per l'acció dels catequistes. Moltes persones concretes de l'entorn familiar també procuraren testimoniar el Crist, la seva resurrecció, i acompanyar-los en el coneixement del camí de les benaurances i la possibilitat de caminar-hi amb l'ajuda de Déu.

Els fills, en fer-se grans, han seguit diversitat de camins des de l'exercici de la seva llibertat, que els pares han respectat sense deixar de pregar sovint per

ells i per les seves famílies. Les rutes són diverses, diversa ha estat la resposta a les crides. Resta en el fons el testimoni de la pregària i el model de vida coherent presentat. Per sobre de tot, la confiança que Déu s'ocupa de tots i cadascun dels seus fills, de les noies i dels néts.

L'avi de la família ha preparat un text que ha imprès i plastificat. Diu així: «En el decurs de la teva vida et poden passar coses bones i també dolentes; sempre sabràs a qui recórrer, siguin d'una o altra mena. Però si arriba el moment que et sembla que estàs perdut i no saps on anar o a qui acudir, recorda que n'hi ha Un que sempre t'espera i que mai es cansa i que per això ens va deixar una pregària que Ell mateix ens va ensenyar i que et recordo». L'altra cara de la targeta comença: «Pare nostre que esteu en el cel...». Pensa parlar amb cada membre de la seva nombrosa família i lliurar-li la targeta amb afecte. «No t'avergonyeixis de donar testimoni de nostre Senyor» (2Tm 1,8). De ben segur que la targeta esdevindrà no només recordatori simpàtic i funcional sinó, sobretot, signe de l'amor i la fe de l'avi. Trobament i acollida en el diàleg, un nou testimoni d'amor.

Enric Puig Jofra, SJ

Cloenda de l'Any de la Fe

Aquest diumenge dia 24 de novembre, Solemnitat de nostre Senyor Jesucrist, Rei de tot el Món, es clou l'Any de la Fe promulgat per Sa Santedat Benet XVI. Amb aquest motiu Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa presidirà la celebració de l'Eucaristia a la Santa Església Catedral Basílica del Sant Esperit a les 8 del vespre.

REMEU MAR ENDINS

S'acaba l'Any de la Fe però no el nostre compromís de creients

Amb aquest diumenge de Crist Rei s'acaba l'Any de la Fe, promulgat pel papa Benet XVI amb la carta *Porta fidei*, la Porta de la fe. Dintre d'aquest any a l'Església hem viscut la renúncia del papa Benet i l'elecció del papa Francesc que està suscitant un gran interès.

En aquests escrits he dedicat alguns comentaris a destacar alguns punts de l'encíclica dedicada precisament a la fe i titulada *Lumen fidei*. S'acaba l'Any de la Fe però no pas el compromís de la fe. Més encara, si les nostres comunitats cristianes han entès l'abast d'aquesta proposta dels papes Benet i Francesc, ara hem d'estar més oberts a viure les exigències de la nostra condició de cristians. Dono gràcies, doncs, per tot allò que s'ha fet al llarg d'aquest Any a la nostra diòcesi, que d'aquesta manera ha entrat, plena d'esperança, en el desè aniversari de la seva creació.

Amb aquest comentari vull destacar un aspecte del primer capítol de l'encíclica, que he deixat expressament per avui. Tot citant Nietzsche, en la introducció, el Papa es pregunta si la fe és una llum il·lusòria. Per al cristià, la fe és la resposta a l'amor de Déu que s'ha manifestat en la vida i en les paraules de Jesús de Natza-ret, el Fill de Déu fet home, nascut de Maria Verge. Aquest amor de Jesús en el qual creiem ens arriba per mitjà d'uns testimonis fidedignes i ens arriba en el si de l'Església, dintre de la comunió eclesial, en la que podem dir «crec» i també «creiem» quan confessem el símbol de la fe, al cor de la litúrgia eucarística de cada diumenge.

«La fe cristiana està centrada en Crist, és confessar que Jesús és el Senyor i que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts (cf. *Rom* 10,9). Totes les línies de l'Antic Testament convergeixen en Crist; Ell és el Sí definitiu de totes les promeses», diu el Papa, que presenta Crist com la plenitud de la fe cristiana.

La prova més gran que ens podem fiar de l'amor de Crist la trobem en la seva mort. Ara bé, la mort de Crist manifesta que ens podem refiar plenament de l'amor de Déu a la llum de la Resurrecció. L'Església transmet aquesta fe mitjançant la tradició apostòlica i els sagraments. També per mitjà de la successió apostòlica dels bisbes, que l'encíclica presenta com una institució al servei de la transmissió viva de la fe en la comunitat de l'Església. Són persones vives que garanteixen la connexió amb l'origen de la nostra fe.

En acabar l'Any de la Fe, siguem, doncs, una «Església confessant i missionera»; és a dir, una comunitat de batejats que dona gràcies amb goig pel do de la fe, del baptisme i dels altres sagraments; que professa de manera humil i agraïda el Credo, el símbol de la fe, i que procura donar testimoni de Jesús i del seu Evangelí amb obres i amb paraules.

I com a conseqüència l'Església és una llar d'espiritualitat oberta a tots aquells que cerquen i es qüestionen sobre els misteris de l'existència, sobre els «oceans d'interrogants», que com ha dit recentment un dels nostres filòsofs, és la vida humana. No ens sentim com una comunitat de purs o de selectes, sinó d'homes i dones que caminen amb els seus contemporanis, procurant que hi hagi «una gran fraternitat» com vol el papa Francesc.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

MARIA ROSA SERRANO

La fe i la viduïtat

L'any 1943 es va constituir a Lourdes la Fraternitat de Santa Maria de la Resurrecció. Un grup de vídues de la guerra van demanar al P. Henri Caffarel, fundador dels Equips de matrimonis de la Mare de Déu, que les ajudés a discernir el sentit que sorprenentment tenien totes d'oferir la seva viduïtat a Déu, sense deixar d'atendre les seves obligacions familiars, bàsicament els fills. La Maria Rosa Serrano és la responsable regional de la Fraternitat a Catalunya.

Per què hi havia aquesta necessitat?

Perquè aquestes vídues, especialment la M. Françoise de Baucheman, eren molt conscients en el seu matrimoni de la importància del vincle conjugal. No podien assumir la mort del marit sense trobar-hi una resposta, que van trobar ajudades pel P. Caffarel en la reflexió sobre la comunió dels sants.

I actualment?

Els sentiments i la crida que van experimentar les nostres germanes són els mateixos que sentim les actuals integrants de la Fraternitat. Creiem que l'amor és més fort que la mort: volem ser testimonis de resurrecció. A la Fraternitat ens comprometem a pregar per les llars —especialment les que estan en conflicte—, en la dedicació a la família i a diferents tasques dins l'Església.

A l'estiu van fer uns exercicis a Lourdes, pel 70è aniversari...

Va ser una joia molt gran. Reunir-nos tota la Fraternitat, conèixer-nos amb germanes d'altres continents, amb els seus testimonis tan punyents i interpel·ladors... A les europees, ens van donar un gran testimoni de perdó, de compartir el poc que tenen, de valentia davant el repte del dia a dia tan dur que viuen i l'alegria que transmeten.

Òscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Crist Rei: «El seu regne no tindrà fi»

L'àngel anuncia que Déu no ha oblidat la seva promesa; ara, en l'infant que Maria concebrà per obra de l'Esperit Sant, aquesta promesa es complirà. «El seu regne no tindrà fi», diu Gabriel a Maria.

Certament, continua essent veritat també la paraula que Jesús va dir a Pilat: «El meu regne no és d'aquí baix» (Jn 18,36). A vegades, en el curs de la història, els poderosos d'aquest món l'atrauen cap a ells, però precisament llavors aquest regne està en perill: ells volen enllaçar el seu poder amb el poder de Jesús, i justament així deformen el seu regne, l'amenacen.

O bé aquest queda sotmès a la insistent persecució per part dels dominadors que no toleren cap altre regne i desitgen eliminar el rei sense poder, el poder misteriós del qual, tanmateix, temen.

Però «el seu regne no tindrà fi»: aquest regne diferent no està construït sobre un poder mundà, sinó que es fonamenta solament sobre la fe i sobre l'amor. És la gran força de l'esperança enmig d'un món que tot sovint sembla abandonat de Déu. El regne del Fill de David, Jesús, no coneix fi, perquè en ell regna Déu mateix, perquè en ell el regne de Déu entra en aquest món. La promesa que Gabriel va transmetre a la Verge Maria és veritat. Es compleix sempre de nou.

Joseph Ratzinger-Benedict XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

SER PADRES

El derecho del niño a jugar

El niño necesita del juego casi tanto como de la alimentación. Podríamos decir que el juego es su alimento espiritual durante los primeros años de vida. Nadie puede negar a un niño su derecho-necesidad de aprender jugando.

Pues sí, es necesario jugar para aprender. Mediante el juego, el niño aprende a conocerse a sí mismo y a comprender a los demás. El juego infantil es el maravilloso aprendizaje de la futura vida en comunidad. Es una especie de miniatura del día de mañana, con todas sus esperanzas, sus alegrías, sus frustraciones... El juego es una magnífica entrada en el reino de la fantasía de nuestros hijos. Participar con ellos en sus juegos es hacerlos más nuestros, al tiempo que nos hacemos más como ellos.

El juego es innato en el ser humano. No obstante, hay determinadas situaciones en que el niño no juega. No juega, por ejemplo, si se siente abandonado, porque para jugar, aunque sea solo, necesita saber que cuenta con personas vinculadas a él que acudirán en su ayuda si lo precisa. Tampoco juega si tiene hambre o sueño, necesidades más perentorias...

La última etapa del juego es el simbólico o de fantasía (juego en ausencia de objetos). Su función es ayudar al niño a asimilar la realidad, es la forma de pensar del niño. El niño que realiza un buen juego simbólico tendrá un buen desarrollo de su lenguaje.

Dr. Paulino Castells
(*Consejos del doctor para padres principiantes*, Edicions 62, Barcelona)

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

Gaudí, precursor del Concili Vaticà II

Gaudí és, en moltes coses, un precursor del Concili Vaticà II (1962-1965), i la Sagrada Família conté intuïcions extraordinàries. Una d'aquestes intuïcions és el paper que l'arquitecte atorga al poble que es reuneix per celebrar l'eucaristia. Diu Gaudí: «És necessari que el poble prengui part en els cants de l'Església» (Puig Boada, *El pensament de Gaudí*, n. 355).

A l'interior de la Sagrada Família el lloc propi del poble és la nau, l'espai que hi ha entre el baptisteri i l'altar, entre els sagraments del baptisme i de l'eucaristia. El baptisme és una il·luminació i la llum del baptisme es renova cada diumenge en la celebració de l'eucaristia. La nau és l'espai de la il·luminació, l'àmbit de la llum. Gaudí ha omplert la nau de llum: la seva lluminositat i la seva bellesa no fereixen, sinó que reconcilien i apropen al misteri de Déu, Pare, Fill i Esperit Sant.

En segon lloc, la nau de la Sagrada Família simbolitza la vida cristiana del poble de Déu, cridat a la santedat. Aquesta és la raó per la qual Gaudí ha projectat un bosc de columnes, que provoca alhora admiració i recolliment, «intimitat amb amplitud», com diu el mateix Gaudí (Puig Boada, o.c., n. 209).

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol a la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 25. ■ Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Dn 1,1-6.8-20 / Sl: Dn 3,52a.52b.53-56 / Lc 21,1-4]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs.
- 26. ■ Dimarts** [Dn 2,31-45 / Sl: Dn 3,57-61 / Lc 21,5-11]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Lleonard de Porto Maurizio, prev. franciscà.
- 27. ■ Dimecres** [Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Sl: Dn 3,62-67 / Lc 21,12-19]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).
- 28. ■ Dijous** [Dn 6,11-27 / Sl: Dn 3,68-74 / Lc 21,20-28]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà.
- 29. ■ Divendres** [Dn 7,2-14 / Sl: Dn 3,75-81 / Lc 21,29-33]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.
- 30. ■ Dissabte** [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

Comença el temps d'Advent. Nou any litúrgic: cicle A

- 1. ■ † Diumenge vinent**, I d'Advent (lit. hores 1a setm.) [Is 2,1-5 / Sl 121 / Rm 13,11-14a / Mt 24,36-44]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. VII aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

▮ Lectura del segon llibre de Samuel (2Sa 5,1-3)

En aquells dies, les tribus d'Israel anaren a trobar David a Hebron i li digueren:

«Som família teva, som os del teu os i carn de la teva carn. Ja abans, mentre Saül era el nostre rei, tu conduïes les tropes d'Israel quan anaven a la guerra i quan en tornaven, i el Senyor et digué: «Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà».» Així, quan els ancians d'Israel anaren a trobar el rei a Hebron, el rei David va fer amb ells un pacte davant el Senyor i l'ungiren rei d'Israel.

▮ Salm responsorial (121)

R. *Quina alegria quan em van dir: «Anem a la casa del Senyor.»*

Quina alegria quan em van dir: / «Anem a la casa del Senyor». / Ja han arribat els nostres peus / al teu llindar, Jerusalem. R.

És allà que puguen les tribus, / les tribus del Senyor. / A complir l'aliança d'Israel, / a lloar el nom del Senyor. / Allí hi ha els tribunals de justícia, / els tribunals del palau de David. R.

▮ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 1,12-20)

Germans, doneu gràcies al Pare, que us ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el Regne de la llum. Ell ens alliberà del poder de les tenebres i ens traspasà al Regne del seu Fill estimat, en qui tenim el nostre rescament, el perdó dels nostres pecats.

Ell és imatge del Déu invisible, engendrat abans de tota la creació, ja que Déu ha creat totes les coses per ell, tant les del cel, com les de la terra, tant les visibles com les invisibles, trons, sobirans, governs i potestats. Déu ha creat tot l'univers per ell i l'ha destinat a ell. Ell existeix abans que tot, i tot es manté unit gràcies a ell.

Ell és també el cap del cos, que és l'Església. Ell n'és l'origen, és la primícia dels qui retornen d'entre els morts, perquè ell ha de ser en tot el primer. Déu volgué que residís en ell la plenitud de tot el que existeix; per ell Déu volgué reconciliar-se tot l'univers, posant la pau en tot el que hi ha tant a la terra com al cel, per la sang de la creu de Jesucrist.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 23,35-43)

En aquell temps, les autoritats es reien de Jesús clavat en creu i deien: «Ell, que en salvava d'altres, que se salvi ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit».

Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: «Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix». Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus». Un dels criminals penjats a la creu, també li deia insultant-lo: «¿No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres». Però l'altre, renyant-lo, li respongué: «¿Tu que estàs sofrint la mateixa pena tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereixíem, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal». I deia: «Jesús, recordeu-vos de mi quan arribeu al vostre Regne». Jesús li respongué: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís.»

▮ Lectura del segundo libro de Samuel (2Sa 5,1-3)

En aquellos días, todas las tribus de Israel fueron a Hebrón a ver a David y le dijeron:

«Hueso tuyo y carne tuya somos; ya hace tiempo, cuando todavía Saúl era nuestro rey, eras tú quien dirigía las entradas y salidas de Israel. Además el Señor te ha prometido: «Tú serás el pastor de mi pueblo Israel, tú serás el jefe de Israel».» Todos los ancianos de Israel fueron a Hebrón a ver al rey, y el rey David hizo con ellos un pacto en Hebrón, en presencia del Señor, y ellos ungieron a David como rey de Israel.

▮ Salmo responsorial (121)

R. *Vamos alegres a la casa del Señor.*

¡Que alegría cuando me dijeron: / «Vamos a la casa del Señor!» / Ya están pisando nuestros pies / tus umbrales, Jerusalén. R.

Allá suben las tribus, / las tribus del Señor, / según la costumbre de Israel, / a celebrar el nombre del Señor; / en ella están los tribunales de justicia, / en el palacio de David. R.

▮ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 1,12-20)

Hermanos:

Damos gracias a Dios Padre, que nos ha hecho capaces de compartir la herencia del pueblo santo en la luz. Él nos ha sacado del dominio de las tinieblas, y nos ha trasladado al reino de su Hijo querido, por cuya sangre hemos recibido la redención, el perdón de los pecados. Él es imagen de Dios invisible, primogénito de toda criatura; porque por medio de

él fueron creadas todas las cosas: celestes y terrestres, visibles e invisibles, Tronos, Dominaciones, Principados, Potestades; todo fue creado por él y para él. Él es anterior a todo, y todo se mantiene en él. Él es también la cabeza del cuerpo: de la Iglesia. Él es el principio, el primogénito de entre los muertos, y así es el primero en todo. Porque en él quiso Dios que residiera toda la plenitud. Y por él quiso reconciliar consigo todos los seres: los del cielo y los de la tierra, haciendo la paz por la sangre de su cruz.

▮ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 23,35-43)

En aquel tiempo, las autoridades hacían muecas a Jesús, diciendo: «A otros ha salvado; que se salve a sí mismo, si él es el Mesías de Dios, el Elegido.»

Se burlaban de él también los soldados, ofreciéndole vinagre y diciendo: «Si eres tú el rey de los judíos, sálvate a ti mismo.» Había encima un letrero en escritura griega, latina y hebrea: «Este es el rey de los judíos.» Uno de los malhechores crucificados lo insultaba, diciendo: «¿No eres tú el Mesías? Sálvate a ti mismo y a nosotros.» Pero el otro lo increpaba: «¿Ni siquiera temes tú a Dios, estando en el mismo suplicio? Y lo nuestro es justo, porque recibimos el pago de lo que hicimos; en cambio, este no ha faltado en nada.» Y decía: «Jesús, acuérdate de mí cuando llegues a tu reino.» Jesús le respondió: «Te lo aseguro: hoy estarás conmigo en el paraíso.»

Crist Rei de l'Univers. Pintura del taller de Memling (s. xv), Museu de Belles Arts d'Estrasburg.

☺) Aquesta imatge parla

COMENTARI

El rei dels jueus

La litúrgia d'avui ens presenta l'escena de la crucifixió segons sant Lluc, i ens mou a contemplar-la des de l'òptica de la reialesa del crucificat. Hi contrasta la contraposició d'actituds entre, d'una banda, les autoritats, els soldats i un dels criminals penjats a la creu amb Jesús i, de l'altra, el segon dels companys de Jesús a la creu. Mentre els primers es dediquen a escarnir Jesús ironitzant sobre la seva capacitat de salvar —si no és capaç de salvar-se ell mateix, com pretén de salvar els altres?—, el segon confia en Jesús.

Els títols que fan servir per referir-se a Jesús són significatius. Les autoritats ironitzen sobre

el títol religiós de «Messies de Déu, l'Elegit», expressió de l'esperança en una intervenció de caire religiós. Els soldats ironitzen sobre el títol de «rei dels jueus» que li havia donat Pilat i que hi figura en el rètol de la creu; ells l'entenen com un cabdill sediciós contra el poder de Roma.

Jesús, al llarg de la seva vida, ha defugit els títols de messies i de rei que, precisament ara, usen en contra seu. Ell ha preferit el de Fill de l'home, més ambigu i menys conegut, per a distanciar-se de les esperances del poble i de les autoritats. Perquè Jesús ha volgut oferir una esperança més fonda que no pas la dels títols humans.

Per part seva, el segon company de creu reconeix, primer de tot, en comptes de queixar-se

del seu destí, que pateix una pena merescuda a les seves malifetes, i també reconeix la innocència de Jesús. S'adreça a ell pel seu nom, *Jesús*, com han fet pocs personatges de l'evangeli; és a dir, ho fa amb confiança i familiaritat. Li demana que es recordi d'ell quan sigui al seu Regne; és a dir, prenuncia la victòria de Jesús més enllà de la mort i li demana un simple record. Obté, però, més que tota la resta de personatges evangèlics; obté el paradís amb la vida eterna de Déu.

Jesucrist és rei perquè humilment ha triomfat sobre la maldat del món i la mort, i és capaç de compartir la seva victòria amb els seus amics, que confien desinteressadament en ell.

Jordi Latorre, SDB

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Diumenge dia 24. Missa Estacional a les parròquies de Sant Feliu i de la Santíssima Trinitat de Sabadell en l'inici de la Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Sabadell Centre i Sud.

A les 20 h. Presideix la Missa de cloenda de l'Any de la Fe a la Catedral.

Dilluns dia 25, a les 11 h. Presideix la formació de preveres joves.

Tarda i vespre. Visita Pastoral a les parròquies de Sant Feliu i de la Santíssima Trinitat de Sabadell.

Dimarts dia 26, tarda i vespre. Visita Pastoral a les parròquies de Sant Feliu i de la Santíssima Trinitat de Sabadell.

Dimecres dia 27, tot el dia. Visita Pastoral a les parròquies de Sant Feliu i de la Santíssima Trinitat de Sabadell.

Dijous dia 28, a les 12 h. Presideix la presentació del web *Catalonia Sacra* a l'església de Santa Maria (parròquia de Sant Pere) a Terrassa.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia al Seminari Diocesà (a Valldoreix) i confereix els ministeris de lector i d'acòlit a diversos seminaristes.

Divendres dia 29, tarda i vespre. Visita Pastoral a les parròquies de Sant Feliu i de la Santíssima Trinitat de Sabadell.

Dissabte dia 30, a la tarda. Imparteix una conferència al Moviment dels Cursets de Cristiandat a Madrid.

Diumenge dia 1 de desembre, a les 12 h. Presideix el lliurament dels títols de «Terrassenc de l'Any», promogut pel centre cultural El Social.

NOTÍCIES

Presa de possessió de rector a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell. El dissabte dia 26 d'octubre, al vespre, Mons. Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia a la parròquia del Sagrat Cor de Sabadell (al barri de Ca n'Oriac) i donà possessió del càrrec de rector d'aquella parròquia i també de la de Sant Julià d'Altu-

ra, a Mn. Miguel Ángel Herrero, CORC. Concelebraren el vicari episcopal i el director territorial de la Confraternitat dels Operaris del Regne de Crist, associació de la qual forma part el nou rector.

Restablert el títol de prior a Terrassa. El diumenge dia 27 d'octubre, a les 11 del matí, a Terrassa, Mons. Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia a l'esplanada que hi ha davant l'església de Santa Maria (a les esglésies de Sant Pere). Amb ocasió del 900 aniversari de la creació de la Canònica de Santa Maria, el Sr. Bisbe retornà el títol de prior a aquesta església, unint-lo al de rector de la parròquia de Sant Pere. El nou prior és Mn. Antoni Deulofeu. Després de la missa l'historiador Pere Puig i Ustrell explicà l'evolució del títol de prior.

Acció de gràcies pel beat Josep Guardiet a Rubí. El diumenge dia 27 d'octubre, a les 8 del vespre, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pere de Rubí en acció de gràcies pel beat Josep Guardiet i Pujol, màrtir, que fou rector d'aquella parròquia, on es troba el seu sepulcre. Concelebraren diversos preveres, entre ells alguns antics rectors i els diaques que estan al servei de les parròquies de Rubí exerciren el seu ministeri a l'altar. El temple parroquial s'omplí de fidels i devots, entre els quals hi havia familiars del nou beat i la postuladora de la Cau-

sa de Beatificació, Gna. Pilar Adín, religiosa de la Sagrada Família d'Urgell. En acabar la missa tothom va venerar la relíquia del beat Josep Guardiet.

Confirmacions a Parets del Vallès.

El diumenge dia 27 d'octubre, a la parròquia de Sant Esteve de Parets, Mons. Jaume Traser, bisbe emèrit de Solsona, va administrar el sagrament de la Confirmació a set joves i un adult de la parròquia i dos adults de l'Orde Terciària Franciscana. Varen concelebrar amb el Sr. Bisbe Mn. Xavier Farrés, rector, i el P. Ramon Domènec, OFM, de la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell.

AGENDA

Cadena de pregària per les Vocacions. Al bisbat de Terrassa li correspon acabar la Cadena de pregària el proper dissabte dia 30. Es tracta de fer una estona de pregària personal o en família oferint-la per les vocacions. Podeu comunicar l'hora en que fareu la pregària al tel. 636 221 529.

Conferència. *Un exemple d'Ecumenisme pràctic: el Curs Alpha*, a càrrec de Mn. Joaquim Messeguer, prevere. Dimecres dia 27 a les 21 h. Lloc: Església parroquial de Santa Eulàlia de Ronçana.

Conferència (per a catequistes). *Com desvetllar i treballar la fe als pares dels infants de catequesi?* Per Jaume Galobart, delegat episcopal per al Cateumenat. Dimecres dia 27, a les 21.30 h, al Centre Eclesial (Terrassa).

Presentació del web Catalonia Sacra a la Diòcesi de Terrassa. Dijous dia 28 de novembre, a les 12 del migdia, a l'església de Santa Maria (Pquia. de Sant Pere) a Terrassa. Presidirà l'acte Mons. Josep Àngel Saiz Meneses. Mn. Antoni Deulofeu, rector, i el Sr. Domènec Ferran, director del Museu de Terrassa, pronunciaran la conferència «D'Ègara a Canterbury. Les pintures de Santa Maria de Terrassa (s. VI-XII).»

Benedicció dels pessebres a la Catedral del Sant Esperit. El diumenge dia 1 de desembre, a les 11 h, Mons. Salvador Cristau beneirà els pessebres instal·lats al soterrani de l'atri de la Catedral.

REMAD MAR ADENTRO

Termina el Año de la Fe, pero no nuestro compromiso de creyentes

Este domingo de Cristo Rey termina el Año de la Fe, promulgado por el papa Benedicto XVI con la carta *Porta fidei*, la puerta de la fe. Dentro de este año hemos vivido en la Iglesia la renuncia del papa Benedicto y la elección del papa Francisco, que tanto interés está suscitando.

En estos escritos he dedicado algunos comentarios a destacar diversos puntos de la encíclica dedicada precisamente a la fe y titulada *Lumen fidei*. Termina el Año de la Fe, pero no así el compromiso de la fe. Es más, si nuestras comunidades cristianas han comprendido el alcance de esta propuesta de los papas Benedicto y Francisco, ahora hemos de estar más abiertos a vivir las exigencias de nuestra condición de cristianos. Doy las gracias, pues, por todo lo que se ha hecho a lo largo de este año en nuestra diócesis, que ha entrado de esta manera, llena de esperanza, en el décimo aniversario de su creación.

Con este comentario deseo destacar un aspecto del primer capítulo de la encíclica, que expresamente he dejado para hoy. Citando a Nietzsche, en la introducción, el Papa se pregunta si la fe es una luz ilusoria. Para el cristiano, la fe es la respuesta

que damos al amor de Dios, que se ha manifestado en la vida y las palabras de Jesús de Nazaret, el Hijo de Dios hecho hombre, nacido de la Virgen María. Este amor de Jesús en el que creemos nos llega por medio de unos testigos fidedignos y nos llega en el seno de la Iglesia, dentro de la comunión eclesial, en la que podemos decir «creo» y también «creemos» cuando confesamos el símbolo de la fe, en el corazón de la liturgia eucarística cada domingo.

«La fe cristiana está centrada en Cristo, es confesar que Jesús es el Señor y Dios lo ha resucitado de entre los muertos (cf. *Rom* 10,9). Todas las líneas del Antiguo Testamento convergen en Cristo; Él es el Sí definitivo de todas las promesas», dice el Papa, que presenta a Cristo como la plenitud de la fe cristiana.

La mayor prueba de que podemos fiarnos del amor de Cristo se encuentra en su muerte. Ahora bien la muerte de Cristo manifiesta la total fiabilidad del amor de Dios a la luz de la Resurrección. La Iglesia transmite esta fe mediante la tradición apostólica y mediante los sacramentos. También mediante la sucesión apostólica de los obispos, que

la encíclica presenta como una institución al servicio de la transmisión viva de la fe en la comunidad de la Iglesia. Personas vivas que garantizan la conexión con el origen de nuestra fe.

Al terminar el Año de la Fe seamos, pues, una «Iglesia confesante y misionera»; es decir, una comunidad de bautizados que da gracias gozosamente por el don de la fe, del bautismo y de los demás sacramentos; que profesa humildemente y agradecidamente el Credo, el símbolo de la fe, y que procura dar testimonio de Jesús y de su Evangelio con obras y con palabras.

Y también, como consecuencia, la Iglesia es un hogar de espiritualidad abierto a cuantos buscan y se cuestionan sobre los misterios de la existencia, sobre el «océano de interrogantes», que, como ha dicho recientemente uno de nuestros filósofos, es la vida humana. No nos sentimos como una comunidad de puros o de selectos, sino de hombres y mujeres que caminan con sus contemporáneos, procurando que haya «una gran fraternidad», como quiere el papa Francisco.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa